

ROZPORZĄDZENIE
WOJEWODY ŁÓDZKIEGO
I WOJEWODY SKIERNIEWICKIEGO
z dnia 31 grudnia 1996 r.

w sprawie utworzenia Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich.

Na podstawie art. 24 ust. 3,4 i 5 ustawy z dnia 16 października 1991 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 114, poz. 492; z 1992 r. Nr 54, poz. 254 ; z 1994 r. Nr 89 poz. 415 i z 1995 r. Nr 147, poz. 713) oraz art. 20 ust. 1 pkt. 1 i art. 21 ustawy z dnia 22 marca 1990 r. o terenowych organach rządowej administracji ogólnej (Dz. U. Nr 21, poz. 123; z 1991 r. Nr 75; poz. 328; z 1995 r. Nr 74, poz. 368 i z 1996 r. Nr 106, poz. 498), zarządza się co następuje:

§ 1.

1. Tworzy się na pograniczu województw: łódzkiego i skierniewickiego Park Krajobrazowy Wzniesień Łódzkich, zwany w dalszej części rozporządzenia „Parkiem”.
2. Tworzy się otulinę parku jako obszar zabezpieczający go przed niekorzystnymi wpływami otoczenia, oraz jako teren zaplecza turystycznego i usługowego Parku.

§ 2.

1. Park obejmuje obszar 10 748 ha, w tym:
 - 1/ w granicach województwa łódzkiego obszar 6 419 ha położony na terenie gmin: Łódź, Stryków i Nowosolna.
 - 2/ w granicach województwa skierniewickiego obszar 4 329 ha na terenie gmin: Brzeziny i Dmosin.
2. Otulina obejmuje obszar 3 020 ha, w tym:
 - 1/ w granicach województwa łódzkiego obszar 2 200 ha i położona jest na terenie gmin: Łódź, Zgierz, Stryków i Nowosolna.
 - 2/ w granicach województwa skierniewickiego obszar 820 ha i położona jest na terenach gmin: Brzeziny i Dmosin.

§ 3.

1. Opis granic Parku:

Punkt wyjścia dla opisu granic Parku stanowi skrzyżowanie ulic Łagiewnickiej i Okólnej w Łodzi-Łagiewnikach. Stąd granica biegnie na wschód ulicą Okólną i włączając cały zespół klasztorny a wyłączając szkołę i Szpital Chorób Płuc kieruje się na północ wzdłuż linii brzeżnej Lasu Łagiewnickiego. Osiąga drogę relacji Zgierz – Stryków i biegnie nią (i północnym brzegiem lasu) do Skotnik, wydzielając z Parku teren byłego Ośrodka wypoczynkowego w Skotnikach. Tu granica skręca na południe i następnie na wschód wzdłuż linii brzeżnej lasu (granicą Łodzi). Przy załamaniu granicy miasta na południu, granica Parku skręca na północny zachód (wzdłuż linii wysokiego napięcia) i dochodzi do drogi wiejskiej Skotniki – Klęk, skąd kieruje się na wschód i dochodzi do parku wiejskiego w Klęku. Obejmując cały park w Klęku, granica biegnie dalej na wschód drogą wiejską przez miejscowości: Klęk, Kiełmina, Witanówek, Orzechówek do połączenia z drogą relacji Łódź – Stryków. Granica biegnie tą drogą około 200 m. na północ, po czym skręca na wschód pierwszej drogi wiejskiej w kierunku miejscowości Pieńki. Po około 1200 m. (punkt wys. 171,5) granica skręca na północ drogą do wsi Pieńki. Następnie skręca na północny wschód w kierunku Cesarki i dochodzi do granicy miasta Strykowa. Przekraczając rzekę Moszczenicę (i granicę Strykowa) granica Parku kieruje się na południe drogą Stryków – Cesarka w kierunku Przydatków, włączając do Parku dolinę Moszczenicy. W Przydatkach granica skręca na wschód wzdłuż drogi Bortolina i łączy się z drogą prowadzącą z Sierzni do Nowosolnej. Następnie tą drogą około 200 m do Starych Skoszew, dochodząc do granic gmin Nowosolna i Stryków. Granicą między tymi gminami granica Parku biegnie przez wieś Rosyjka i dochodzi do granicy województwa łódzkiego i

skierniewickiego. Dalej granica skręca wraz z granicą województwa na północny wschód dochodząc do drogi Stryków – Brzeziny i przekraczając ją (i granicę województwa) biegnie wzdłuż północnego skraju kompleksu leśnego Janinów i dalej drogą o szer. 3 m do drogi Brzeziny – Niesułków. Skręcając w wyżej wymienioną drogę na północny zachód, granica Parku dochodzi do połączenia dróg Stryków – Kolonia Niesułków z drogą wiodącą do Nowostawów Dolnych. Stąd granica biegnie drogą w kierunku Nowostawów; po około 500 m skręca na wschód wzdłuż polnej drogi, wyłączając na północ od niej położone Niesułkowskie Działki. Dochodzi do kompleksu leśnego Poćwiardówka i biegnie północnym skrajem tego lasu do jego wschodniego skraju. Dalej granica skręca na południe wzdłuż granicy lasu i dochodzi drogi prowadzącej zubowidzy. Drogą tą dochodzi do drogi prowadzącej z Niesułkowa przez las do Woli Cyrusowej. Przekraczając tę drogę granica biegnie dalej wzdłuż skraju wschodniego lasu do drogi wiejskiej zamykającej od północy trzy byłe oczka wodne (przy punkcie wysokościowym 162,0 m). Tu drogą o szerokości 3 m granica skręca na wschód i dochodzi do drogi z Woli Cyrusowej do Marianowa Kołackiego. Biegając wzdłuż tej drogi na południe do skrzyżowania dróg w Kolonii Syberii i skręcając drogą na wschód granica dochodzi do punktu wysokościowego 186,3 m n.p.m. i dalej drogą wiejską na wschód, dochodzi do miejscowości Pieńki Henrykowskie. Następnie wzdłuż drogi prowadzącej do Brzezin granica biegnie przez Szymaniszki do granicy miasta Brzeziny po czym wzdłuż tej granicy skręca na zachód i dochodzi do drogi prowadzącej z Brzezin do Sierzni. Przekracza ją i dalej kierując się wzdłuż granicy Brzezin na południowy zachód i południe dochodzi do drogi prowadzącej z Łodzi do Brzezin. Wzdłuż tej drogi granica biegnie do skraju lasu Paprotnia i następnie wzdłuż drogi prowadzącej przy zachodnim skraju lasu prowadzi na północ do drogi i miejscowości Polik. Tą drogą granica biegnie na zachód od zachodniego końca wsi Po9lik dochodząc do drogi dzielącej wieś Polik od wsi Teodorów a następnie drogą polną w kierunku Jaroszek dochodzącą do drogi Buczek – Moskwa. Drogą tą kierując się na południowy zachód granica biegnie przez Moskwę do kulminacji wysoczyzny (261,9 m n.p.m.). Stąd kulminacją krawędzi Wzniesień Łódzkich przez Plichtów granica Parku dochodzi na zachód do drogi Nowosolna – Skoszewy i dalej na zachód wzdłuż drogi prowadzącej przez Janów dochodzi do wsi Grabina. Następnie od skrzyżowania dróg w Grabinie skręca na południe dochodząc do granicy gminy Nowosolna z Łodzią. Dalej kieruje się na zachód (wzdłuż najwyższych partii strefy krawędziowej) i biegnie przez Bukowiec, Dąbrowę i pokrywa się z granicą Łodzi, włączając w zasięg Parku okolice Kopanki i Wódki. Osiąga punkt wysokościowy 233,9 m n.p.m. i dalej biegnie wzdłuż granicy gminy Nowosolna z Łodzią. Po osiągnięciu drogi Łódź – Stryków w rejonie Wilanowa, granica Parku biegnie jeszcze około 500 m po granicy Łodzi, po czym skręca na północny zachód wzdłuż wiejskiej drogi dochodząc do północno - wschodniego końca wsi. Tu skręca pod kątem prostym na południowy zachód i dochodzi do wschodniego skraju Lasu Łągiewnickiego i drogi prowadzącej z Modrzewia do Wilanowa. Dalej granica biegnie wschodnią granicą lasu i dochodzi do drogi Łódź – Stryków, by po 900 m osiągnąć ulicę Rogowską. Dalej biegnie ulicą Rogowską, Kasztelańską, Strusią, Skrzydlatą i stąd na południe wzdłuż Skrzydlatej i skrajem lasu dochodzi do torów kolejowych. Następnie wzdłuż torów biegnie w kierunku północno - zachodnim i dochodzi do południowo - zachodniego skraju lasu. Kierując się na północ wzdłuż brzegu lasu dochodzi do Bzury i stąd do ulicy Łągiewnickiej. Ulicą tą biegnie na północ do jej skrzyżowania z ulicą Okólną.

2. Opis granic otuliny Parku

Punktem wyjścia opisu granic otuliny jest północno – zachodni skraj Parku, na granicy Łodzi ze Zgierzem w dolinie Bzury. Od tego punktu granica otuliny biegnie na wschód północną granicą Łodzi, do wsi Skotniki, dalej opuszczając granicę Łodzi biegnie wzdłuż trasy Zgierz – Stryków. Między Kłękami a Kiełminą skręca na południe wzdłuż drogi wiejskiej i następnie kieruje się na wschód drogą przez Kiełminę, Witanówek, Orzechówek, Pieńki do Cesarki – pokrywając się na tym odcinku z północną granicą Parku. Od Cesarki, przy granicy ze Strykowem, granica biegnie drogą wiejską przez Warszewice Duże do drogi Brzeziny – Stryków. Dalej trasą tą na południowy wschód do Sierzni i następnie przez Lipkę do skrzyżowania w Niesułkowie. Od tego skrzyżowania drogą na północny wschód (w kierunku Nowostawów) do Niesułkowskich Działek i dalej na wschód do skraju lasu Poćwiardówka. Następnie granica otuliny pokrywa się z granicą Parku, biegnie wzdłuż północnego skraju lasu i wkraczając poza nią dochodzi do Lubowidzy. Tu skręca wiejską drogą na południe do cieków Pęcherek, następnie jego prawym brzegiem do kolonii Wola Cyrusowa i dalej na południe do miejscowości Jabłonów. Biegając tą drogą, granica otuliny skręca w Jabłonowie na wschód wzdłuż polnej drogi i dochodzi do Pieńków Kołackich po czym skręca na południe i dochodzi drogą wiejską

do drogi stanowiącej przedłużenie wsi Syberia włączając torfowisko Żabieniec. Stąd drogą wiejską granica otuliny biegnie na zachód do Syberii i dalej tą drogą na południe, po czym dochodzi do punktu wysokościowego 193 m npm. Włączając w otulinę Kolonię Syberia i Pieńki Henrykowskie, granica łączy się z trasą Brzeziny – Kołacin we wsi Henryków. Dalej biegnie na południowy zachód drogą przez Szymaniszki i drogą do Brzezin. W odległości 1250 m od granicy Parku (i granicy Brzezin) granica otuliny skręca na zachód dochodząc do trasy Brzeziny – Tadzín. Biegąc tą drogą na północ, łączy się z granicą Parku i dalej na zachód biegnie razem z granicą Parku do końca drogi w Poliku. Tu granica otuliny obejmuje Teodorów i biegnie łukiem drogi polnej na południe a następnie na północny zachód dochodząc do skrzyżowania z drogą wiejską, prowadzącą do Plichtowa. Stąd polną drogą łukiem schodzi na zachód do projektowanej autostrady A – 1 i dalej łącznie z granicą Parku biegnie wzdłuż drogi prowadzącej przez Janów do północnej granicy Łodzi. Dalej otulina łącznie z granicą Parku i granicą Łodzi, otaczając Bukowiec, Dąbrowę, Kopankę i Kalonkę dochodzi do ulicy Łukaszewskiej, którą kierując się na zachód przechodzi dalej ulicami: Łodzianka, Łupkowa, Kryształowa, Wycieczkowa, Kasztelańska, Skrzydlata, a następnie wzdłuż torów kolejowych do ulicy Łagiewnickiej. Stąd granica biegnie lewym brzegiem rzeki Bzury i dochodzi do granicy administracyjnej Łodzi ze Zgierzem przy drodze Łagiewniki – Zgierz.

§ 4.

1. Ustala się następujące zasady zagospodarowania Parku i jego otuliny:
 - 1/ preferowanie funkcji społecznych, kulturowych, krajobrazowych, dydaktycznych i naukowych,
 - 2/ ochronę czystości wód rzek, strumieni i źródeł,
 - 3/ zachowanie naturalnych fragmentów szaty roślinnej, przede wszystkim leśnej i mokradłowej wraz z istniejącymi i projektowanymi rezerwatami przyrody, zespołami przyrodniczo – krajobrazowymi i stanowiskami rzadkich oraz chronionych gatunków roślin i zwierząt,
 - 4/ ochrona krajobrazu, różnorodnych form geomorfologicznych, a zwłaszcza ich wartości estetycznych i walorów krajobrazowych,
 - 5/ podnoszenie walorów krajobrazu metodami przyrodniczymi poprzez dolesienia, retencję wód i inne,
 - 6/ ochrona terenu Parku przed nadmiernym zurbanizowaniem,
 - 7/ otoczenie opieką zabytków kultury materialnej, parków podworskich, pomników przyrody i innych.
2. Szczegółowe zasady gospodarowania w Parku i jego otulinie zostaną określone w planie ochrony Parku.

§ 5.

Na terenie parku wprowadza się zakazy:

- 1/ wprowadzania zmian stosunków wodnych, a także dokonywania zabudowy technicznej (z wyjątkiem retencji wód) rzek i strumieni bez stosownych uzgodnień,
- 2/ deformacji naturalnych form geomorfologicznych (wąwozów, parowów i innych),
- 3/ wysypywania, wylewania i zakopywania odpadów i innych nieczystości oraz utrzymywania otwartych kanałów ściekowych,
- 4/ eksploatacji i przetwórstwa kopalin na skalę przemysłową ,
- 5/ niszczenia i degradacji gleby,
- 6/ zabijania, niszczenia i uszkodzenia wszystkich gatunków fauny i flory z wyjątkiem gatunków uniemożliwiających prowadzenie racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej i łowieckiej oraz zagrażających zdrowiu, życiu lub warunkom higienicznym człowieka i zwierząt hodowlanych,
- 7/ stosowania środków chemicznych I klasy toksyczności,
- 8/ umieszczania w rejonie obiektów chronionych tablic, napisów i innych znaków nie związanych z ochroną przyrody i krajobrazu (z wyjątkiem znaków drogowych).

§ 6.

Nadzór nad funkcjonowaniem Parku sprawuje Wojewoda Łódzki w porozumieniu z Wojewodą Skierniewickim.

§ 7.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Dyrektorom Wydziałów Ochrony Środowiska Urzędów Wojewódzkich w Łodzi i Skierniewicach.

§ 8.

1. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego i Dzienniku Urzędowym Województwa Skierniewickiego.
2. Rozporządzenie podlega ogłoszeniu w drodze publicznego obwieszczenia we właściwych gminach.
3. Zakazy wynikające z §5 podlegają obwieszczeniu na tablicach zlokalizowanych na granicach Parku.

WOJEWODA ŁÓDZKI

WOJEWODA SKIERNIEWICKI

ANDRZEJ PĘCZAK

ANDRZEJ CHARZEWSKI